

българското дѣло. Ние знаехме и знаемъ, че то е тукъ спечелено. Дошли сме тукъ, за да благодаримъ просто на императорското правителство, както за горещитѣ симпатии, които се изиявяватъ тъй човѣколюбиво и тъй християнски въ цѣла Русия къмъ нашия народъ, така и за усилията, които полага тъй настойчиво това правителство заедно съ императора, за да се сдобие тоя народъ съ едно човѣшко управление“. — „Какво ви каза въ Лондонъ лордъ Дерби, какво князь Бисмаркъ въ Берлинъ, попита ни князь Горчаковъ“. — Ние му разказахме въ подробности всичко, каквото бѣхме извършили и каквото ни бѣ казано въ тия два столични града, както изложихъ това по-горѣ, дѣто е думата за дѣятелността ни въ Англия и въ Германия. — „Нѣма съмнѣние, отговори канцлерътъ, че въ Англия има едно симпатично къмъ васъ течение, но правителството съ Дизраели во главѣ, ако и да знае всичко твърдѣ добрѣ, се показва до сега туркофилско, та ми се чини, че ще имаме доста работа съ него. Колкото за князь Бисмарка, ние наистина и знаемъ, и слушаме, че той иска Германия да бжде въ приятелски отношения съ насъ и се труди за това, но, както всѣкога, така и сега, това ще се види на дѣло, защото отъ слова и обѣщания ние сме наситени“. — „Ще бждемъ много честити, казахъ канцлеру, ако се удостояхме съ честта да прѣдставимъ благодарността на българския народъ лично и на самия руски императоръ, — покровителъ на славянитѣ, добави тукъ другарътъ ми г. Цанковъ“. — „Рускиятъ императоръ, побърза да отговори канцлерътъ, е по Божия Промислъ и по прѣдание покровителъ на всички безъ разлика християнски народонаселения, на всички християни, а не само на славянитѣ. Добрѣ е да знаятъ това всички, а за това свидѣтелствува и историята. Русия нѣма да се отклони отъ тоя пжтъ“. — Отъ всичко това, естествено бѣше да стане